

Ordfører sagde angaaende Lovforslagets Betydning baade for Enkerne og for Børnene saavel som for Samfundet i det hele taget. Det glæder mig, at det er lykkedes, selv om Forslaget, som det nu foreligger, ikke fuldt ud tilfredsstillende mig, dog i saa stor Udstrækning, som Tilfældet er, at imødekomme et berettiget Ønske fra Enkerne, og jeg tror at turde sige at gøre en Uret god imod dem, saaledes at de ikke bliver daarligere stillet end de Mødre, der har Børn udenfor Ægteskab. Det er min Overbevisning, at det ikke blot for Enkerne, men ogsaa for Børnene vil vise sig at være til overordentlig stor Gavn. Der er ingen Tvivl om, at den hidtil værende Tilstand i allerhøjeste Grad har bidraget til, at en Enkes Børn, der er vokset op under Forhold, hvor de har set, at deres Moder har været henvist til at søge enten Fattigvæsenet eller Hjelpekassen, medens Mødre, der havde Børn udenfor Ægteskab, med Loven i Haanden kunde gaa til Politimesteren og kræve Understøttelse, har faaet deres Sind overfor Samfundet forbitret ved at se, at en Enke har været ugunstigere stillet end den Moder, der har Børn udenfor Ægteskab. Og jeg maa maaske sige, at den etiske Betydning af at faa dette Lovforslag ophøjet til Lov er for mig af saa stor Betydning, at jeg ikke kan undlade nu, da Sagen forhaabentlig foreligger sidste Gang til Behandling her, at gøre opmærksom paa denne Side af Sagen og udtale min Glæde over, at Lovforslaget ogsaa i saa Henseende maa siges, synes jeg, at opfylde det Krav og de Betingelser, der i hvert Fald fra min Side har været stillede, naar vi i det hele taget skulde gaa til Løsningen af den foreliggende Sag.

Ordføreren (Piper): Jeg kan ganske tiltræde den højtærede Indenrigsministers Opfattelse angaaende Bestemmelsen af den Formue, som nævnes her i Lovforslaget. Jeg kan ligeledes slutte mig til den højtærede Indenrigsministers Udtalelse angaaende den Stilling, de ægtefødte Børn hidtil har indtaget overfor den store Hjælp, der gennem Lovgivningen er ydet Mødrene til Børn, der er født udenfor Ægteskab, og ligeledes, at Ministeren tillægger dette Lovforslag etisk Betydning. Jeg mener, at netop i den Henseende har det sin Betydning, hvorledes Lovforslaget er affattet, og derfor har det ogsaa fra vor Side været magtpaaliggende at faa Lovforslaget affattet paa en saadan Maade, at det ogsaa paa dette Punkt kunde opfylde sin Mission. Det er det, vi har lagt til Grund

for vore Bestræbelser, og som ogsaa heldigvis har faaet sit Udtryk i den endelige Affattelse.

Hermed sluttede Forhandlingen om Fællesudvalgets Indstilling til Landstingets Affattelse.

Fællesudvalgets Indstilling til Landstingets Affattelse (se Tillæg B.)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget i dets Helhed sattes til Forhandling.

Lewinsky: Jeg ønsker gerne ved denne Lejlighed at udtale min Glæde over, at vi har naaet et tilfredsstillende Resultat paa dette Omraade. Det har jo været en lang og til Tider trang Vej, dette Lovforslag har haft. Jeg tillader mig at erindre om, at det i denne Maaned er 4 Aar siden, et Lovforslag om Understøttelse til Enker og Børn blev forelagt i Folketinget af mine Partifæller dér. Det lykkedes ikke i den Samling at faa Lovforslaget til Behandling; og da Lovforslaget i Sommersamlingen 1909 atter blev forelagt og kom til Behandling, fik det vel en fra alle Sider velvillig Modtagelse, men der rejste sig dog adskillige Betænkeligheder, som lagde sig i Vejen for, at dette Lovforslag kunde nyde en saa hurtig Fremme, som man ønskede. Man havde Betænkeligheder i Retning af, om man ikke burde gaa Forsikringsvejen, man havde finansielle Betænkeligheder; og man havde bl. a. i dette høje Ting Betænkeligheder i Retning af, at det skulde svække Ansvarfølelsen hos Forældrene, naar denne Lov blev vedtaget. Det glæder mig da, at man har kunnet overvinde samtlige disse Betænkeligheder, og det glæder mig, at der har kunnet blive en enstemmig Indstilling om dette Lovforslag paa et Grundlag, der i Virkeligheden hviler paa de samme Principper, som laa til Grund for det oprindelige, i 1909 fremkomne Forslag.

Det, der skabes ved denne Lov, er nemlig en Ret for Enkerne, eller man kan maaske snarere sige en Ret for Børnene. Man anerkender Samfundets Pligt overfor disse Børn, og man giver Børnene en Ret til Hjælp, naar deres Forsørger falder bort. Det var netop dette Retsprincip, vi i det oprindelige Lovforslag ønskede slaaet fast, og det er dette Princip, der har sejret. Vi ønskede ligeledes, at den Understøttelse, der ydes Enkerne, skulde være